

3 פסקי דין בשבוע

אלה ליונינריב

מדור זה ירכז עבור קוראיו באופן שבועי פסקי דין מעניינים שהתפרסמו בעת האחרונה. במסגרת המדור נשתדל לבחור פסקי דין בתחומי הליבה הכלכליים של גלובס שניתן ללמוד מהם לדעתנו דבר מה עקרוני או שיכולים לשרת את קוראיו במסגרת עיסוקיהם. לכל פסק דין נגיש תקציר וכן את משמעות הפסיקה. מספר התיק המתפרסם יאפשר למי שמבקש להעמיק לקרוא את המקור. **מחממים להעביר לנו פסקי דין מעניינים למייל** ela-l@globes.co.il

אב הוריש נכס לבן אחד תוך נישול שאר ילדיו ורעייתו - האם צוואתו תקפה?

הפסיקה בקצרה: ביהמ"ש קבע כי צוואת אב שהוריש נדל"ן לאחד מילדיו בלבד, תוך נישול שאר ילדיו, תקפה ולא תבוטל למרות שהוריש בה גם מחצית מנכס שהיה עדיין בבעלות רעייתו שנפטרה אחריו

מדובר בתביעה לביטול מתנה במקרקעין שהעניק אב לבן אחד מתוך חמשת ילדיו. מטענת הבת שהגישה את התביעה, אביהם המנוח לא יכול היה להוריש לאחיה בצוואתו וזכויות בנדל"ן שלא היו שלו מלכתחילה, מאחר ומחצית הזכויות היו שייכות לאימם, שנפטרה לאחר האב. האח הוריש טען מנגד, כי יש לדרות את תביעת האחות על הסף עקב התיישנות, מכיוון שהמתנה במקרקעין הסתיימה ברישום לטובתו כבר ב-2015 ותקופת ההתיישנות בתביעות נגד זכויות רשומות היא 7 שנים. טענה נוספת שהעלה האח הייתה שיש לדרות על הסף את התביעה עקב שהיו ניכר מצד האח המנוחה לעמוד על זכויותיה בעודה בחיים - העולה לכדי ויתור על זכויותיה. לטענתו, האח ידעה על כך שזכויותיה בנכס שניתן לו רשומות ע"ש האב כבר ב-2015 עת ערכה את צוואתה. היא בחרה שלא להילחם נגד הרישום, ולכן יש לראותה כמוותרת עליהן. השופט ירון אלטרון דחה את טענת ההתיישנות, אך קיבל במלואה את טענת השיהוי. נקבע, כי האם המנוחה הלכה לעולמה מבלי שעמדה על זכויותיה ע"פ חוקת השיתוף בנכסים, במועד שהייתה לה הזדמנות סבירה לטעון לקיומו של השיתוף בנכסים והיא נמנעה מלעשות כן.

השופט קבע כי חרף אי שביעות רצונה מצוואת הבעל, שבה נושלה מזכויותיה, נמנעה הרעיה (האם) מלעמוד עליהן ע"פ חזקת השיתוף בנכסים "במועד שהייתה לה הזדמנות סבירה"

השופט ציון, כי עיון בסעיפי צוואת האם מלמד שהייתה מודעת לקיום זכויות קניין השייכות לה לכאורה ורשומות רק ע"ש בעלה כבר ב-2015 ומ"סו" הצוואה עולה שלא הייתה שלמה עם כך שהזכויות בקניין הועברו רק לבניהם המשופטים. "עם זאת וחרף הבעת אי שביעות הרצון הניכרת מאוד מצידה, היא השלימה עם עובדה זו, ולא עשתה דבר בעניין כבדי לשנות את מצב המשפטי או לכל הפחות להתמודד עימו מול בעלה המנוח", ולכן המסקנה המתבקשת היא כי ויתרה על זכויותיה. עוד ציון, כי כרי "לאון" בין הזכויות ציוותה היא את עיונונה לבנותיה, ופעולת "האיוון" מלמדת אף היא כי ויתרה על זכויותיה בנכס שהועבר לבן ובצוואתה היא "מאזנת לכיוון השני".

משמעות הפסיקה: בני זוג שלא עומדים על זכויותיהם בזמן סביר, עלולים לאבד זכותם למחצית הזכויות בהמשך

מספר תיק: תמ"ש 24-03-2024

האם הורות משותפת ושותפות בהכנסות מסחר בסמים מקנות זכויות בנכסי בן הזוג?

הפסיקה בקצרה: ביהמ"ש קבע כי זוגיות ארוכת שנים והבאת ארבעה ילדים משותפים לעולם, אינם מעניקים לאישה שותפות בנכסי נדל"ן הרשומים ע"ש בן הזוג לשעבר, שכן לא הוכחה כוונת שיתוף בהם

התובעת הגישה תביעה לזכות במחצית מנכסי הנדל"ן הרשומים ע"ש בן הזוג לשעבר, בהם התמורה ממכירת בית המגורים שבו גרו יחד, דירה שירש מאימו חנות שלפיה נרכשה במשותף, אך לטענתו קיבל מאביו במתנה. עוד דרשה מחצית מרכב האוהדי ואת תכולת הריזה. לטענת האישה, היא וכן הוגג הכירו ב-1999 ומאז ניהלו מערכת יחסים של ידועים בציבור, תוך הבאת ארבעה ילדים לעולם ומגורים משותפים בבית הרשום על שמו, שלטענתה נמכר בתמורה ל-3.4 מיליון שקל בסמיכות לעת שבה הוציאה צו הרחקה נגדו עקב אלימות. לטענתה, מסרונים ששלח לה הנתבע, בהם הוא מציין שהלכה בתמורה עומד על כך של 1.4 מיליון שקל, מעידים שהוא עצמו מכיר בכך שהבית משותף. עוד טענה, שהם נהגו בשיתוף כלכלי לאורך הזוגיות ובין היתר רכשו יחד את חלקם של שני אחיו בדירה שקיבל בירושה מאימו וכן החנות שנרכשה והושכרה, ובכספי השכירות מומנו חייו היומיים. לטענתה, בשנים האחרונות חיו ברמת חיים גבוהה, רכשו רכבי יוקרה, ניהלו חשבון בנק משותף והיא הייתה שותפה מלאה להכנסות הנתבע במוזמן מסחר בסמים קלים. מנגד טען הנתבע, כי הם ניהלו מערכת יחסים לפרקים ולא היו ידועים בציבור, וכל עניינם היה גידול הקטינים תחת קורת גג אחת, ללא מחויבות, כשקיר מפירד בין אוזניהם בדירה. עניין התביעה, לפיו, הוא בצע כסף והמדרגות בנכסיו שמומנו מכספי ירושה. עוד טען, כי את החנות קיבל במתנה מאביו ואת הדירה ירש מאימו ומאחיו, שנתנו לו במתנה את חלקם. לגבי בעלותו בדירת המגורים שנמכרה, זו הוכרעה בהליך משפטי שניהל עם גרושתו, שבו היא טענה לזכויות וטענותיה נדחו. הנתבע הכחיש את טענת התובעת ששלח לה הודעת סמס שמגיעה לה מחצית מכספי התמורה שהתקבלו. לטענתו היא שלחה הודעות ממכשיר הטלפון שלו למכשיר הטלפון שלה ללא ידיעתו. השופטת שירלי שי דחתה את התביעה תוך שהיא קובעת כי מעבר לתקופת החיים המשותפים הארוכה וארבעת ילדיהם "לא הרימה התובעת את נטל ההוכחה לשיתוף כלכלי בנכסים שבעלות הנתבע וטענותיה לא גובו במסמכים. נהפוך הוא, כל הראיות הוכיחו הפרדה רכושית".

משמעות הפסיקה: נטל הוכחת שיתוף בנכסים בניגוד לרישום הוא כבד יותר במקרה של ידועים בציבור מאשר במקרה של נישואים

מספר תיק: תלה"מ 22-07-2018

יועץ פיננסי דרש שכר טרחה של 8.8 מיליון שקל, וחויב לשלם בעצמו

הפסיקה בקצרה: ביהמ"ש דחה תביעה שהגיש ר"ח יועץ פיננסי לקבלת שכ"ט בסך 8.8 מיליון שקל בגין שירותי ייעוץ שנתן עד 2009 לפרויקט שהושלם בלעדיו ב-2017. נקבע כי התובע לא תרם להשלמת הפרויקט

פסה"ד עסק בתביעת ר"ח המשמש כיועץ פיננסי למימון פרויקטים בתחום האנרגיה והתשתיות נגד חברה פרטית העוסקת בפרויקטים להקמה ותפעול תחנות כוח לייצור חשמל בטכנולוגיית אנרגיה שאובה. התובע דרש שכ"ט בסך 8.8 מיליון שקל על שירותי ייעוץ פיננסי שסיפק לחברה. שירותי הייעוץ עוגנו בהסכמים מ-2005 ומ-2006, שם נקבע בין היתר שהחברה רשאית לבטל את ההסכם במקרה שהתובע לא כשיר לספק את השירות, וכי בנוסף לרמי ייעוץ חודשיים היועץ יהיה זכאי לבונוס בגובה 0.4% מהסכום שגייס הנתבעת לצורך מימון הפרויקט. ב-2009 נתגלו מחלוקות בין הצדדים. לטענת הנתבעת, הודע לתובע כי ההתקשרות עימו הסתיימה בשל חוסר שביעות רצון מתפקודו, והוא הפסיק לספק לה שירותי ייעוץ פיננסי. בהמשך לכך אף נחתמו הסכמי ייעוץ מ"עצמים אחרים. ב-2017 גילה התובע מפרסומים בתקשורת כי הפרויקט הושלם וגויס לטובתו סך של כ-2.2 מיליארד שקל. מאפריל 2018 החל לפנות לנתבעת בדרישה לתשלום הבונוס לפי הוראות ההסכם - פניות שנענו בשלילה. תביעה שהוגשה כשנתיים לאחר הסגירה הפיננסית טען התובע, באמצעות עוה"ד יואל פרייליך ואמיר פז ממשדר גיטין ושות', כי הסכם ההתקשרות לא בוטל מעולם והוא זכאי לרמי הלחצה עקב תרומתו החשובה לפרויקט. מנגד טענה החברה, באמצעות עוה"ד רם ז'אן וגדעון אבן אור ממשדר AYR עמר רייטר ז'אן שוכטוביץ' ושות', כי ההסכם בוטל ב-2009 וכי תרומתו לסגירה הפיננסית הייתה "זניחה".

השופטת איריס אילוטוביץ' סגל הדחה את התביעה וקבעה שהתובע לא הוכיח שהייתה לו תרומה ממשית לסגירה, וכי נראה שהתעורר" בו היצון לקצור פירות רק לאחר הפרסום בתקשורת על הסגירה הפיננסית. היא הוסיפה כי הגשת התביעה לא מתיישבת עם "עקרונות תום הלב וההגינות החזוית", וכי "התובע היה מודע לכך שההתקשרות בין הצדדים חדלה מלהתקיים זה מכבר, וכי לא השלים את מלוא התחייבותיו ע"פ ההסכם... הורם שהגיע את הפרויקט בתחילתו וזם זה מכבר בנתיבים אחרים". התובע חויב אף בהוצאות בסך 60 אלף שקל לטובת הנתבעת.

משמעות הפסיקה: בחוזה למתן שירות אישי, שלא קיים ע"י הצדדים, לא ניתן יהיה לדרוש שכ"ט בחלוף שנים של אי מתן שירות

מספר תיק: תא"מ 19-03-2018